نیم‌نگاه

افزایش خودکشی در میان زنان افغان

بر اساس آماری جدید، در افغانستان ۲۸ درصد زنان به افسردگی شدید مبتلا هستند. فقر، خشونت‌های خانوادگی، ازدواج‌های اجباری و پیش از وقت از عواملی هستند که سبب به وجود آمدن بیماری روانی برای زنان افغانستان شده‌اند. به گفته مشاور حامد کرزی در امور بهداشت، مشکلات روانی و افسردگی زندگی زنان افغانستان را تهدید می‌کند و این مشکلات و افسردگی از عوامل خودکشی در میان زنان این کشور هستند. پژوهش‌های آماری‌ای که به تازگی انجام گرفته‌اند، نشان می‌دهند حدود دو میلیون نفر از زنان افغانستان به افسردگی شدید دچارند. این تعداد فقط زنانی هستند که نام‌شان در بیمارستان‌ها ثبت شده است.

«فیض‌الله کاکر» مشاور حامد کرزی در امور بهداشت می‌گوید در دهه ۱۳۴۰ میزان خودکشی زنان به ۰/۲ درصد می‌رسید، اما طی سال‌های اخیر سالانه از هر صد هزار زن حدود چهار و نیم درصدشان خودکشی می‌کنند. کاکر معتقد است میان افسردگی و خودکشی ارتباطی نزدیک وجود دارد و از این رو با افزایش افسردگی در میان زنان آمار خودکشی‌ها نیز افزایش یافته است. مشاور رئیس‌جمهور افغانستان در امور بهداشت استفاده از مواد مخدر و خشونت‌های خانوادگی را نیز از عوامل و موجبات بیماری‌های روانی و افسردگی در میان زنان افغانستان می‌داند. وی همچنین می‌گوید: «ناامنی، مهاجرت‌ها و تغییراتی که در نوع غذایی که مصرف می‌شود به وجود آمده نیز این بیماری‌ها را افزایش می‌دهد.» فیض‌الله کاکر می‌افزاید قرار دادن بدن در برابر اشعه آفتاب، استفاده از «امگا ۳» و اجتناب از مصرف روغن‌نباتی جامد این بیماری را کاهش می‌دهد.

انگیزه زنان برای خودکشی

ظرف دو سال گذشته آمار خودسوزی و خودکشی زنان در هرات ۸۵ تا ۸۷ درصد بوده است. علت خودسوزی‌ها و خودکشی‌ها را بیشتر بدرفتاری شوهر، ازدواج زیر سن بلوغ و اجباری عنوان کرده‌اند. در شش ماه سال گذشته ۴۶ مورد خودسوزی که بیشترین آن در شهر هرات بود، اتفاق افتاد. مشاور رئیس‌جمهور در این مورد می‌گوید: «برای اینکه میزان خودکشی

در میان زنان کاهش یابد، بهتر است از سوی وزارت بهداشت و وزارت زنان در جهت شناسایی و مداوای زنانی که به افسردگی شدید دچارند نظارت فعال صورت گیرد و سازمان‌های غیردولتی هم باید در این زمینه همکاری کنند.»

فیض‌الله کاکر مشاور رئیس‌جمهور افغانستان در امور بهداشت، در سخنان خود به تحقیقی جدید استناد می‌کند. بر بنیاد این تحقیق که در تمام بیمارستان‌های افغانستان صورت گرفته است، دو میلیون زن در این کشور به بیماری افسردگی شدید دچارند. افزایش زنان بیوه که شوهران خود را در جنگ‌های سه دهه اخیر از دست داده‌اند و با کودکان یتیم خود زندگی می‌کنند، از چالش‌های دیگر دولت افغانستان است. بر اساس گزارش سازمان ملل بیش از یک میلیون بیوه در افغانستان زندگی می‌کنند که شماری از این زنان به خاطر زنده ماندن دست به اعمال گوناگونی می‌زنند که آبرومندترین آن تکدی‌گری و گدایی است. دردناک‌تر این است که فرزندان این زنان بیوه هم با تقلید یا پیشدستی بر مادران خود دست به گدایی می‌زنند که ادامه این کار بحران دیگری را در پی دارد و بعید نیست کودکان به این کار عادت کنند و در نهایت جامعه افغان به سوی تنبلی و بی‌سوادی کشانده شود که علاج آن دشوار خواهد بود. اعتیاد کودکان و جوانان به مواد مخدر که ناشی از بیکاری و عدم توجه والدین است هم از مشکلات جدید در افغانستان است. گفته می‌شود در بخش‌های جنوب و جنوب شرق افغانستان، زنان معتاد به مواد مخدر روز به روز افزایش می‌یابند و علت اصلی اعتیاد آنها به‌کارگیری زنان در جمع‌آوری و شیره‌کشی تریاک است که با مزد ناچیزی به این کار اشتغال دارند. یکی دیگر از موارد خشونت علیه زنان و کودکان تجاوز جنسی است که بیشترین موارد آن از سوی افراد مسلح و فرزندان افراد بانفوذ محل انجام می‌شود و قربانیان این تجاوزها در بیشتر موارد دختران و پسران شش تا ۱۶ساله هستند. با این حال عملکرد دولت افغانستان در مورد متجاوزان جنسی در این روزها چشمگیر بوده، مثلاً شخصی را که به یک دختر خردسال تجاوز کرده بود به ۲۰ سال زندان محکوم کرده است. گذشته از تجاوز جنسی خشونت دیگری که کودکان افغان را تهدید می‌کند، لواط است. برای مثال دو هفته پیش در یک دادگاه علنی در شهر کابل ۱۰ نفر متهم به لواط و قتل یک کودک هشت‌ساله محاکمه شدند که سه تن از آنها به اعدام محکوم شدند. شماری از آگاهان بر این باورند که این آمار به خصوص زنان مناطق روستایی را دربرنمی‌گیرد. این آگاهان می‌گویند اکثر زنانی که در روستاهای افغانستان زندگی می‌کنند به افسردگی دچارند یا دست به خودکشی می‌زنند، اما خانواده‌ها و همسران‌شان به هیچ وجه ضروری نمی‌بینند آنها را به بیمارستان‌ها ببرند؛ آنان این کار را عار و ننگ می‌دانند.

در روستاهای افغانستان یا حتی در بسیاری از شهرها مرسوم است که وقتی شخصی به بیماری روانی دچار شد، می‌گویند «وی را سایه گرفته» یا «او جن‌زده شده است». به این خاطر از بردن مریض نزد دکتر اجتناب کرده و بیمار را نزد تعویذنویس [دعانویس] می‌برند که به «ملای محله» مشهور است.

زنان افغان در هراس بازگشت طالبان

رایان بیکر
ترجمه: نزهت امیرآبادیان

اندکی پیش از نیمه‌شب بود که طالبان در خانه را کوبیدند و عایشه ۱۸ساله را خواستند تا به خاطر فرار کردن از خانه شوهرش، او را مجازات کنند.

عایشه با التماس گفت خانواده شوهرش با او مانند یک برده رفتار می‌کنند. آنها او را کتک زدند. اگر او فرار نمی‌کرد احتمالاً کشته می‌شد. قاضی او یکی از فرماندهان محلی و سنگدل طالبان بود. برادر شوهر عایشه او را محکم گرفت و شوهرش چاقویی از جیبش بیرون آورد. او ابتدا قسمتی از گوش عایشه را برید و سپس شروع کرد به بریدن بینی او. این واقعه ۱۰ سال قبل یعنی زمانی که طالبان در افغانستان حکومت می‌کردند اتفاق نیفتاده است. این واقعه یک سال پیش رخ داد. عایشه اکنون در یک خانه امن مخصوص زنان در کابل به طور مخفی زندگی می‌کند و با وسواس زیادی اخبار را گوش می‌کند. او می‌گوید دولت افغانستان می‌خواهد به یک راه‌حل سیاسی با طالبانی که او را به این روز انداخته‌اند، برسد. او به چهره‌اش اشاره کرده و می‌گوید: «آنها کسانی هستند که با من چنین کاری را کردند.» و می‌پرسد: «چگونه می‌توانیم با چنین افرادی مصالحه کنیم.»

حامد کرزی رئیس‌جمهور افغانستان، در ماه ژوئن سال جاری دستور ایجاد شورای عالی صلح را صادر کرد که وظیفه آن گفت‌وگو با طالبان است. یک ماه بعد «تام مالینوسکی» از دیده‌بان حقوق بشر با حامد کرزی دیدار کرد. در جریان گفت‌وگوی آنها، کرزی نگرانی‌هایش را در مورد هزینه‌های انسانی جنگ کنونی بیان کرده و گفته بود بسیار برایش عجیب است که او در شرایطی در مورد حقوق بشر سخن می‌گوید که تعداد زیادی در افغانستان کشته می‌شوند. به گفته مالینوسکی «کرزی با صراحت از من پرسید که چه چیزی مهم‌تر است، حمایت از حقوق دختری که به مدرسه می‌رود، یا نجات جان او؟»

اما چگونه کرزی و متحدان بین‌المللی‌اش به این پرسش که نتیجه منطقی آن روشن است، نه فقط در مورد زنان افغان، بلکه برای تمام کشور پاسخ خواهند داد. در حالی که جنگ افغانستان وارد نهمین سال خود شده است، نیاز به یک استراتژی خروج نیز در ذهن سیاستگذاران امریکایی بیشتر می‌شود. چنین اقدامی به صورت منطقی مساله مصالحه با طالبان را در پی دارد. اما زنان افغان نگران‌اند که به‌خاطر دسترسی به یک صلح کوتاه‌مدت، ممکن است پیشرفت‌های آنان به معامله گذاشته شود. به گفته فوزیه کوفی نماینده مجلس افغانستان «حقوق زنان نباید قربانی آن چیزی شود که صلح خوانده می‌شود.»با اینکه ممکن است صلح و مذاکره گزینه اول و بهترین راه باشد اما طالبان از نسخه مورد پذیرش خود که استوار بر دیدگاه‌های افراطی به ویژه در مورد زنان افغانستان است، دفاع و پافشاری خواهند کرد. در حال حاضر نیز اگر طالبان واقعاً حاضر به مصالحه شوند، توافقی برای دادن برخی امتیازات ویژه به طالبان وجود دارد. یک دیپلمات در کابل می‌گوید: «شما باید واقع‌گرا باشید.» به گفته او «ما برای همیشه نیرو و پول به این کشور نمی‌فرستیم. آنها باید به یک توافق برسند و در این راه قربانی‌هایی را نیز متحمل شوند.» اما برای زنان افغانستان، خروج زودهنگام نیروهای خارجی یک فاجعه است.

مژده جمال‌زاده یک افغان مهاجر که در کانادا بزرگ شده، به تازگی به کشورش برگشته است و برنامه‌ای تلویزیونی را در ارتباط با حقوق زنان اجرا می‌کند. در یکی از برنامه‌های جدیدش یکی از شرکت‌کنندگان مرد این برنامه جوکی را در مورد گروه‌های خارجی حقوق بشر در افغانستان بیان

کرد. جوک این بود که در مناطق شهری، یکی از این گروه‌ها متوجه شد زنان شش قدم از مردان خود عقب‌تر گام برمی‌دارند اما در منطقه روستایی هلمند که طالبان خیلی قدرتمند هستند، آنها متوجه شدند یک زن شش قدم از شوهرش جلوتر راه می‌رفت. گروه حقوق بشر به آن مرد به خاطر روشنفکری‌اش تبریک گفتند، در حالی که آن مرد این کار را تنها به این دلیل کرده بود که مسیری که آنها از آن می‌گذشتند در واقع یک میدان مین بود. در حالی که شرکت‌کنندگان برنامه از خنده منفجر شده بودند، جمال‌زاده نتیجه‌گیری کرد که ممکن است ۱۰ تا ۱۵ سال طول بکشد، تا زنان و مردان افغان دوشادوش هم گام بگذارند. اما به گفته او، زمانی که زنان و مردان افغانستان این کار را انجام دهند، تمام افغان‌ها از آن سود خواهند برد. جمال زاده گفت: «وقتی ما از حقوق زنان حرف می‌زنیم، در واقع به مسائلی اشاره می‌کنیم که برای مردان نیز مهم‌اند؛ مردانی که واقعاً خواهان پیشرفت افغانستان هستند. اگر شما زنان را به خاطر صلح قربانی کنید، در عین حال مردان را نیز قربانی کرده‌اید و کشور را به بنیادگرایانی که تمامی مشکلات امروز را از ابتدا به وجود آوردند، واگذار کرده‌اید.»

گزارش تایم در حالی منتشر شده است که برخی از رسانه‌های افغانستان نسبت به این مقاله واکنش‌های تندی نشان داده‌اند. شبکه اطلاع‌رسانی افغانستان در مورد این مقاله نوشته است: هفته‌نامه تایم با هدف بازی با احساسات مخاطبان خود برای لازم نشان دادن ادامه حضور نیروهای امریکایی در افغانستان، به انتشار تصویر دختر افغان ۱۸ساله که بینی وی توسط طالبان بریده شده، متوسل شد.

هفته گذشته پس از آنکه پایگاه اینترنتی ویکی‌لیکس ۹۰ هزار سند محرمانه نظامی ارتش امریکا در خصوص جنگ افغانستان و عراق را منتشر کرد، بسیاری از کارشناسان اعلام کردند این اقدام با رضایت و آگاهی کامل ایالات متحده صورت گرفته تا بر اساس این اسناد، توجیهی برای ادامه حضور خود در افغانستان مهیا کند. در ادامه این اقدامات و برای تاثیرگذاری بیشتر بر افکار عمومی، هفته‌نامه تایم در شماره این هفته خود، از تصویر ناخوشایند و ترحم‌برانگیزی استفاده کرد تا ادامه حضور نظامی امریکا در افغانستان را ضروری جلوه دهد. تایم با انتشار تصویر دختری افغان که بینی و گوش وی توسط خانواده شوهرش به جرم فرار از خانه و با حکم دادگاه طالبان بریده شده است، این سوال را پرسید که چه اتفاقی می‌افتد اگر ما افغانستان را ترک کنیم؟! این هفته‌نامه در عین حال با اذعان به اینکه «این بلا نه در سال‌های حکوت طالبان در افغانستان بلکه در سال گذشته اتفاق افتاده است»، تلاش کرده اوضاع کشور را همچنان نیازمند حضور امریکا نشان دهد. تایم اما در تحلیل خود به این ابهام پاسخ نداده که ایالات متحده با وجود حضور ۹ساله خود در افغانستان، چرا برخلاف ماه‌های اول حمله علیه طالبان، طی سال‌های اخیر از سرکوب آنها سر باز می‌زند و اجازه داده شبه‌نظامیان تندرو طالبان، با بازگشتن به قدرت قادر به اعمال قوانین سختگیرانه علیه مردم شوند؟ تایم همچنین در این خصوص که طالبان توسط ایالات متحده برای مقابله با شوروی سابق به وجود آمده و تجهیز شده، اظهارنظری نکرده است.

گرچه حضور این روزهای نیروهای ناتو به رهبری امریکا در افغانستان به بهانه «جلوگیری از تسلط دوباره طالبان در این کشور و نابودی آنها» عنوان می‌شود اما در سال اخیر میلادی و با شکست‌های فراوان این نیروها در افغانستان، برخی گزارش‌ها از طرح موضوع صلح با طالبان در کاخ سفید و حتی حذف نام رهبران آنها از لیست تروریست‌های سازمان ملل حکایت دارد. نگاهی به اعتراضات مردم افغان به کشته‌شدن غیرنظامیان در جریان حملات هواپیماهای بدون سرنشین امریکایی، نشان از آن دارد که مردم ما به همان اندازه که از حضور و سلطه طالبان وحشت دارند، به همان میزان نیز از حضور نیروهای امریکایی در کشورشان ناخشنود بوده و در عذابند.

زن افغان که بیش از نیمی از جمعیت کشور افغانستان را تشکیل می‌دهد در نتیجه سه دهه جنگ با چالش‌هایی روبه‌رو است به طوری که در برابر سنت‌های مردسالارانه‌ای که از سوی شوهر و نزدیکانش اعمال می‌شود حتی توان نفس کشیدن هم ندارد. زن افغان در طول تاریخ به نوعی گرفتار خشونت بوده است اما این زن با ایجاد حکومت‌های بنیادگرا، آزادی‌های نسبی‌ای را هم که قانون اساسی سال ۱۳۴۳ به او داده بود به کلی از دست داد و خانه‌نشین شد. در حال حاضر با وجود شعار دموکراسی و باز شدن دروازه‌های دبستان، دبیرستان و دانشگاه به روی دختران و کسب ۳۰ درصد کرسی‌های پارلمان توسط زنان، باز هم زن افغان با تاثیرپذیری از خشونت‌های سه دهه گذشته جرات آن را ندارد که با خشونت اعمال‌شده به زنان، مقابله و حقوق خود را طلب کند. هم‌اکنون ازدواج‌های اجباری‌ای که در آن به خاطر عمل ناشایست پدر یا برادر، دختر به خانواده مقابل داده می‌شود، فروختن دختران به خاطر فقر در مقابل مبلغ ناچیز، ازدواج اجباری زنان بیوه با برادرشوهرشان و ده‌ها مورد دیگر که همه باعث فرار از منزل، روی آوردن به فحشا، اقدام به قتل و خودسوزی می‌شود، به طور روزافزونی در افغانستان در حال افزایش است.

تفاوت نگاه رسانه‌های غربی و رسانه‌های افغانستان به مسائل زنان

یک بستر و دو رویا

در حالی که بنا بر گزارش‌ها و آمارهایی که توسط رسانه‌های غیرافغان و اغلب بر پایه مصاحبه با مسوولان افغان ارائه می‌شود، زنان افغانستان در بسیاری از عرصه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی رو به رشد هستند اما رسانه‌های افغانستان غالباً گزارش‌هایی مبنی بر شرایط بد زنان افغان منتشر می‌کنند. رسانه‌های غیرافغان وضعیت زنان در افغانستان را امیدوارکننده می‌دانند و اغلب در تایید ادعای خود از بالا رفتن سطح بهداشت و مشارکت در عرصه‌های مختلف زندگی می‌گویند.

این گزارش‌ها مبارزه با بیسوادی زنان، مشارکت زنان در سهم‌گیری‌های مهم در کشور، دسترسی برای دادخواهی قربانیان و تامین امنیت حقوقی زنان، رفع قوانین تبعیض‌آمیز علیه زنان و اشتغال زنان را از شاخصه‌های مهم در رشد و انکشاف وضعیت زنان در سال‌های اخیر می‌دانند.

بر اساس آمارهایی که سال گذشته ارائه شد، میزان دسترسی زنان به تعلیمات ابتدایی رو به رشد است. به گفته صبور غفرانی مسوول مطبوعاتی وزارت معارف، ۳۸ درصد دانش‌آموزان سراسر کشور را دختران و ۶۲ درصد را پسران تشکیل داده‌اند. غفرانی می‌گوید در سال گذشته مشارکت و حضور دختران در مکاتب هشت درصد افزایش یافته است. حضور زنان در عرصه سیاست، مانند مردان، حضور و مشارکت در انتخابات ریاست‌جمهوری و شوراهای ولایتی و انتخاب زنان به عنوان معاونان نامزدان ریاست‌جمهوری به عنوان نشانه‌ای بر پیشرفت زنان و بهبود شرایط آنان محسوب می‌شود. حضور زنان در مراکز تحصیلات عالی افغانستان رو به پیشرفت است. بر اساس آمارها، سال گذشته در سراسر افغانستان، ۶۲ هزار دانشجو در ۲۲ دانشگاه و مراکز تحصیلات عالی مشغول تحصیل بوده‌اند که ۱۳ هزار تن یعنی ۲۲ درصد از این تعداد را دختران تشکیل داده‌اند.

تعداد زیادی از قاضیان زن، دادستان‌ها (سارنوالان) و وکلای مدافع زن در کشور فعالیت دارند. در سال گذشته نیز این تعداد رشد داشته است، ولی میزان رشد به دلیل نبود آمار دقیق مشخص نیست. تاسیس اولین انجمن قضات زن در سال ۲۰۰۳ و در پی آن تاسیس انجمن زنان حقوقدان و متخصص افغان، از گام‌های عملی در این راستا بوده است. افزایش مراکز درمانی مختص زنان، افزایش نرس، قابله‌ها و دکترهای زن باعث شده است زنان دسترسی بهتری به مراکز درمانی پیدا کنند و مرگ و میر مادران کاهش یابد. سال گذشته در چند فصل گزارش‌هایی مبنی بر کاهش مرگ و میر زنان به نشر رسید. به گفته دکتر «غلام‌سخی کارگر» مسوول مطبوعاتی وزارت صحت عامه، مرگ و میر مادران از سال ۸۱ تاکنون ۳۰ درصد در سراسر افغانستان کاهش داشته است. زنان بعد از سقوط رژیم طالبان در بخش خدمات پلیس و خدمات نظامی نیز مشارکت کرده‌اند و شماری از زنان در بخش‌های پلیس و اردوی ملی ایفای وظیفه می‌کنند.

اما با وجود چنین گزارش‌هایی بر اساس گزارش‌های رسانه‌های افغانستان، تغییرات اساسی در کل زندگی زنان افغانستان به وجود نیامده است. بیشتر فعالیت‌ها که آن هم نسبت به نیازمندی‌های زنان اندک بوده است، در شهرها صورت گرفته است و زنان روستاها کماکان با زندگی پر از چالش‌شان دست و پنجه نرم می‌کنند.

روزنامه «چراغ» چاپ افغانستان در مقاله‌ای با عنوان «خشونت و بی‌هویتی؛ سرنوشت زنان افغان» نوشته است: بهتر است به جای تمثیل و فریب زنان مظلوم و فقیر کشور، نهادهای مسوول هزینه برگزاری مجالس را که تا امروز هیچ سودی جز سرد ساختن کانون گرم خانواده و گستاخی در برابر ارزش‌های ملی و اسلامی نداشته، به وضعیت رقت‌بار اقتصادی و اجتماعی آنها توجه مبذول داشته و در قوانین مدنی و قضایی کشور بندهای مشخص را که زنان بی‌گناه و آسیب‌دیده و روانکوب شده را تحت چتر محافظتی خود قرار دهد، بگنجانند و دست ظلم و سایه شوم خشونت و اسارت را از آنها دور سازند تا این پیکره ناتمام، تمام شود و کمال انسانی یابد. بر اساس ارقام ارائه‌شده از سوی مقامات دولتی، آمار خودکشی‌ها در میان زنان افغان افزایش یافته که علل آن بر اساس بررسی‌های انجام‌شده، ازدواج اجباری، اختلافات خانوادگی، فقر اقتصادی و تجاوز جنسی است. این بررسی همچنان خاطرنشان ساخته است میزان افسردگی در میان زنان افغان ۷۳درصد است که ۲۸درصد زنان به افسردگی شدید مبتلا بودند که این افسردگی معلول ناراحتی، خستگی مداوم، کمبود مواد غذایی، ترس، مواد مخدر و علاقه بسیار کم به کار است.

واقعیت تلخ تاریخی زنان افغانستان گویای این است که این طبقه سال‌هاست در قید اسارت ذهنی و عینی خشونت‌های قبیله‌ای رهبران کشور زندگی می‌کنند و در تعاملات سیاسی کشور به مهره‌های سوخته تبدیل شده‌اند.

کودکان قندهار قربانی حمله انتحاری

مقامات افغان می‌گویند بر اثر یک حمله انتحاری در جنوب افغانستان دست‌کم پنج کودک کشته شده‌اند. به گزارش بی‌بی‌سی هدف این حمله که در «ولسوالی دند» ولایت قندهار روی داد، ظاهراً یک مقام محلی پلیس افغانستان بوده است.

مقامات می‌گویند حمله انتحاری در نزدیک یک خودرو پلیس صورت گرفت اما قربانیان اصلی آن کودکانی بوده‌اند که در محل حضور داشتند. در این حمله، شش کودک دیگر همراه با دو مامور پلیس هم زخمی شده‌اند. وزارت داخله (کشور) افغانستان روز گذشته گفت تلفات غیرنظامیان در این کشور در مقایسه با سال گذشته بیشتر شده است. ناظران گفته‌اند نیروهای امنیتی افغانستان، نظامیان ناتو و طالبان همگی در بروز تلفات غیرنظامی در افغانستان سهیم بوده‌اند.

در یک خبر دیگر، وزارت دفاع بریتانیا اعلام کرده است دو نظامی این کشور در حوادث جداگانه‌ای در افغانستان کشته شده‌اند. یکی از این سربازان در شهر «لشکرگاه»، مرکز ولایت هلمند در جنوب افغانستان هدف تیراندازی قرار گرفت و جان خود را از دست داد و سرباز دیگر هم بر اثر انفجار بمب در «ولسوالی سنگین» کشته شد. وزارت دفاع بریتانیا گفته است هیچ یک از این حوادث با عملیات جاری نیروهای بریتانیایی در ولایت هلمند ارتباط نداشته است. در عملیات هلمند که با هدف بیرون راندن افراد طالبان از این ولایت اجرا می‌شود، صدها نظامی بریتانیایی شرکت دارند.

این عملیات روز جمعه آغاز شد و نظامیان بریتانیایی از پیشرفت‌هایی در جریان آن خبر داده‌اند. با اعلام خبر کشته شدن دو نظامی بریتانیایی، مجموع تلفات نیروهای بریتانیایی در افغانستان از سال ۲۰۰۱ میلادی تاکنون به ۳۲۷ نفر می‌رسد.

گزارش

فایل مرموز ویکی‌لیکس

وب‌سایت ویکی‌لیکس که به دلیل انتشار اسناد محرمانه جنگ افغانستان هدف انتقادات شدید امریکا قرار گرفته بود، یک فایل رمزدار اسرارآمیز منتشر کرده است.

نام این فایل که ۱/۴ گیگابایت حجم دارد «بیمه» است و روی صفحه روزنوشته‌های جنگ افغانستان قرار داده شده است. این فایل را می‌توان دانلود کرد اما گشودن آن نیاز به وارد کردن کلمه رمز دارد. برخی ناظران اینترنت بر این باورند که هدف از قرار دادن این فایل روی وب‌سایت ویکی‌لیکس این است که در صورتی که مقام‌های امریکایی اقدامی علیه این سایت یا «جولیان آسانژ» مدیر این وب‌سایت انجام دهند محتوای این فایل در دسترس عموم قرار گیرد. این موضوع تنها چند روز پس از انتشار بیش از ۹۰ هزار مدرک سری از اسناد و مدارک منتشرنشده ارتش امریکا در مورد جنگ افغانستان صورت گرفته است.

در سایت ویکی‌لیکس مقابل هر فایل، اطلاعات مربوط به آن ارائه می‌شود. با این حال تنها اطلاعاتی که با مراجعه به این سایت در مورد این فایل رمزدار به دست می‌آید حجم آن است و لینکی که از طریق آن می‌توان این فایل را از طریق وب‌سایت دیگری دانلود کرد. حجم این فایل در مقایسه با دیگر فایل‌هایی که در صفحه روزنوشته‌های جنگ افغانستان سایت ویکی‌لیکس قرار دارد به اندازه قابل توجهی بیشتر است. به گزارش شبکه خبری دیجیتال ژورنال، تنها چند ساعت پس از قرار گرفتن این فایل روی اینترنت، هزاران نسخه از آن دانلود شده است. در چند روز اخیر مقام‌های امریکا به شدت از قرار گرفتن هزاران سند نظامی محرمانه مربوط به جنگ افغانستان در اختیار رسانه‌های بین‌المللی انتقاد کردند و ضمن «غیرمسوولانه» خواندن این اقدام، آن را خطری برای امنیت ملی این کشور توصیف کرده‌اند. جولیان آسانژ بنیانگذار سایت ویکی‌لیکس، گفته بود که ظاهراً این اسناد نشان‌دهنده ارتکاب جرائم جنگی است اما دادگاه باید در این مورد تصمیم بگیرد. مقام‌های امریکایی از وب‌سایت ویکی‌لیکس خواسته‌اند ۱۵ هزار سند محرمانه دیگر را که در مورد جنگ افغانستان در اختیار دارد، منتشر نکند.این اسناد غیر از ۷۵ هزار سندی است که هفته گذشته از طریق سایت ویکی‌لیکس به رسانه‌ها درز کرد. رابرت گیبس سخنگوی کاخ سفید گفته است امنیت ملی امریکا بیش از این نباید لطمه بخورد.

اما جولیان آسانژ مدیر وب‌سایت ویکی‌لیکس گفته است فعلاً این ۱۵ هزار سند را نگه داشته تا درباره آنها تحقیق و

اطمینان حاصل کند که انتشار آنها، جان افراد را به خطر نخواهد انداخت. وی این ادعای مقام‌های امریکایی را که با رو کردن این اسناد، «دستش را به خون آغشته»، رد کرد. آسانژ به «بی‌بی‌سی» گفت دولت امریکا هیچ مدرکی در این مورد که جان افراد بی‌گناه یا خبرچین‌ها در اثر درز این اسناد در معرض خطر قرار گرفته باشد، ارائه نکرده است. وی وزارت دفاع امریکا را متهم کرد که سعی دارد توجه افکار عمومی را از کشته شدن هزاران نفر در جنگ افغانستان منحرف کند.

مدیر سایت ویکی‌لیکس به طور مشخص به اظهارات دریاسالار «مایک مولن» رئیس ستاد مشترک نیروهای امریکا اشاره کرد که به تندی از ویکی‌لیکس انتقاد کرده بود.

او به بی‌بی‌سی گفت: «پنتاگون می‌گوید ما دست‌مان به خون آغشته است، در حالی که مدرکی در این مورد موجود نیست اما ما مدارکی منتشر کرده‌ایم که نشان می‌دهد ۲۰ هزار نفر جان‌شان را در افغانستان از دست داده‌اند.» امریکا این اظهارات آسانژ را رد کرده که از دولت این کشور خواسته بود جهت محافظت از جان افراد، در بررسی صحت این مدارک به سایت ویکی‌لیکس کمک کند. انتشار اسناد محرمانه مربوط به جنگ افغانستان، انتقاد امریکا، افغانستان و پاکستان را در پی داشت. مقام‌های امریکایی ضمن انتقاد شدید از انتشار این اسناد و غیرمسوولانه خواندن این اقدام، آن را خطری برای امنیت ملی این کشور توصیف کردند. سایت غیردولتی ویکی‌لیکس هفته گذشته اسناد نظامی سری را که جزییاتی از عملیات پنهانی جنگ در افغانستان از ژانویه ۲۰۰۴ تا دسامبر ۲۰۰۹ را افشا می‌کند، به روزنامه‌های نیویورک‌تایمز امریکا، گاردین بریتانیا و مجله اشپیگل آلمان داد.

راه آهن جمهوری اسلامی ایران
شرکت قطارهای مسافری رجاء

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی فراخوان عمومی شماره ۸۹/۲۸

شرکت قطارهای مسافری رجاء در نظر دارد نسبت به ارزیابی کیفی پیمانکاران واجد شرایط و صاحب صلاحیت جهت دعوت به مناقصه مشروحه زیر اقدام نماید .

موضوع مناقصه : طراحی و تبدیل :

۱ – دو دستگاه واگن مسافری SGP به واگن مولد برق ۶۶۰ ولت .

۲– یک دستگاه واگن مولد برق ۳۸۰ ولت به ۶۶۰ ولت.

مهلت و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی : متقاضیان می توانند حداکثر تا ساعت ۱۴ روز پنج شنبه مورخ ۸۹/۵/۲۱ با در دست داشتن معرفی نامه کتبی جهت دریافت اسناد ارزیابی بنشانی : تهران – خیابان کریم خان زند – نبش سنائی – شرکت قطارهای مسافری رجاء – طبقه دوم – مدیریت تدارکات – اتاق ۲۰۸– گروه تامین قطعات و قراردادهای فنی مراجعه نمایند .

مهلت و محل تحویل اسناد تکمیل شده : حداکثر تا ساعت ۱۶ روز چهارشنبه مورخ ۸۹/۶/۳ بنشانی فوق

بدیهی است کارفرما پس از بررسی اسناد و مدارک واصله و ارزیابی کیفی از شرکتهای واجد شرایط که حداقل امتیاز را کسب نموده باشند جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد ارائه مدارک و سوابق مزبور هیچگونه تعهدی برای کارفرما برای دعوت از ارسال کنندگان جهت شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.

سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد فراخوان مندرج است.

دریافت اسناد از طریق سایت اینترنتی امکان پذیر می باشد . WWW.iranets.ir

برای کسب اطلاعات بیشتر رجوع کنید به پست الکترونیکی و سایتهای WWW.Raja.ir

شرکت قطارهای مسافری رجاء
۲۴۸۹